SRI JOHN

Albert Durall Moysset

Chiang mai, *juny* de 2020

Índex

1-La segona reencarnació

A poc a poc i un per un, els suïcides frustrats que havíem fracassat en el nostre intent -probablement, per manca de valor-, ens vam adonar que John Lennon era la següent encarnació de Jesucrist, donat que, havia acabat mort, d'una manera no massa diferent: amb violència per part dels poders fàctics.

Ho explico. Poca gent sap que en John Lennon i la Yoko Ono van ser monitoritzats per agents de la CIA i l'FBI, durant el seu pas per Nova York… I, qui t'espia, ho fa per una raó: "fer-te caure" (sobretot si, qui t'espia pertany al servei d'intel·ligència o la policia del país).

Si més no, per tal de no ser criticada i neutralitzada pel poble, l'administració, sempre nega el seu "terrorisme d'estat" i, aquesta fou la "versió oficial", que van donar, llavors, per tal d'amagar l'execució d'un ciutadà innocent:

https://youtu.be/HYH3dgKgTuA

Bé, nos ens interessa massa qui va donar l'ordre -a en Mark, l'assassí oficial-, d'eliminar en John, tant com els efectes que tal cosa va produir, donat que, qui es desfeia d'aqell rebel i antiautoritari pacifista, "va matar a un innocent incòmode, però al mateix temps, va parir un Sant màrtir"… Així que, quan ens va ser revelat el tema de la reencarnació, se'ns va passar pel cap, proclamar-ho a

tothom… Quina altre cosa podíem fer pel nostre amic John? Estic segur que li hagués agradat la idea.

2-Paralelismes entre la primera i la segona reencarnació

Molts de vosaltres, si no esteu avesats a l'experiència psicodélica o al tantrisme tibetà, us debeu estar preguntant: que té a veure Jesucrist amb un famós rocker, folrat de dollars i d'utopies?

Bé, ara intentaré aclarir-ho.

Us vull recordar que moltes prediccions sobre la tornada de Jesucrist, afirmen que es presentaria en una forma i aparença molt diferent a la del Jesucrist anterior. I, a mes, que ho faria en un indret de parla i cultura anglesa, per tal de poder tenir un ressò global.

Imagineu-vos que la següent reencarnació de Jesucrist, hagués aparegut en un petit poblet de Laos; passaria totalment desapercebut i, en conseqüència, no sería de massa utilitat. En sortirien beneficiats els del poblet i poc més.

M'imagino que debeu estar pensant: Jesucrist era un home que feia miracles i guaria als malalts. En canvi, John Lennon, que se sàpiga, no va guarir mai ningú… Bé, sento haver de dir que això, no és ben bé cert. Recordeu les primeres actuacions dels Beatles? Als anys 60? Si?

Eren "catartiques" i sempre ben plenes de joves que, en sentir-los tocar, es posaven a xisclar com bojos. Bé, doncs, aquesta és la manera xamanica ancestral de guarir als afligits: fent-los expulsar/purgar la seva insana frustració

interior. Així doncs, el guia espiritual dels Beatles, en John Lennon, és podria titllar de "guaridor de masses".

No es miraculós?

Òbviament, l'església anglesa mai va reconèixer aquella virtut catàrtica dels concerts de John Lennon i els seus humils deixebles del beat, doncs, les envellides esglésies britàniques, que servien als reis i havien perdut – feia segles-, l'esperit rebel de Jesús, s'haurien buidat del tot.

Altres paral.lelismes: Jesucrist donava vi els convidats, a les celebracions, per tal que els inhibits i els castigats s'obrissin als altres. En John Lennon feia quelcom de similar: repartia èxtasi químic o d'altres alterants, als amics que s'apuntaven a les parties que sovint patrocinava.

També, hem d'afegir que el missatge d'amor, pau, no-violència i rebeldía eran, molt similars, en ambdós encarnacions del fill de Déu.

No us he convençut, encara?

Bé, no és pas la meva intenció. Admeto, humilment, que la majoria pensarà que tot això és una "pocasoltada", que hagués agradat a en John i punt. Però, us asseguro que, uns quants que han perdut l'esperança, començaran a venerar en Sri John, tal como es mereix tot sant màrtir i tornaran a sentir la joia dins dels seus cors.

3- P. A. N-V i A (Pau, alterants, no-violència i amor)

Heus aquí algunes de les reveladores lletres, escrites o, mes aviat, transmeses -donat que John, tot i cobrar drets d'autor, actuava com a canal o medium-, pel missatger dels déus i darrera encarnació de Jesús. Observareu que el missatge, tot i tenir un regust cristià, és diferent del que ens ha “venut” l’església del nostre temps.

IMAGINA

John Lennon

Imagina que no hi ha cap paradís en el Cel,

és fàcil si ho intentes.

Cap infern sota nostre,

I sobre nostre, només el cel blau.

Imagina a tothom,

vivint el dia a dia,

en el present.

Imagina que no hi ha països,

no és difícil fer-ho.

Res que matar, ni cap causa per la que morir,
ni cap religió.
Imagina a tot el món,
vivint la vida, en pau.

Pots dir que sóc un somiador,
però no sóc l'únic.
Espero que algun dia t'uneixis a nosaltre,
I el món serà un de sol.

Imagina que no hi ha possessions,
em pregunto si pots.
ni golafreria, ni fam,
els homes vivint en germanor.
Imagina a tothom, compartint el món.

Pots dir que sóc un somiador, però no sóc l'únic.
Espero que algun dia t'uneixis a nosaltres,
i el món serà un de sol.

DONEM-LI UNA OPORTUNITAT A LA PAU

John Lennon

Dos. Un, dos, tres, quatre!
Tots parlen de:
Bossisme, drapisme, pelussisme, bogisme,
arrosseguisme, etiquetisme,
L'un i l'altre “isme”.

Tot el que diem és: donem-li una oportunitat a la pau
Tot el que diem és: donem-li una oportunitat a la pau

Vinga!
Tots parlem de ministres, sinistres, passamans i
emprenyadors, bisbes i pescadors, rabins i popeyes,
adéus i a reveures.

Tot el que diem és: donem-li una oportunitat a la pau
Tot el que diem és: donem-li una oportunitat a la pau

Deixeu-me dir ara:
tots parlem de revolució, evolució, afartació,
flagel·lació, regulacions, integracions, meditacions,
Nacions Unides, felicitacions

Oh, anem a el gra:
Tots parlem d'en John i la Yoko, Timmy Leary,
Rosemary, Tommy Smothers, Bobby Dylan, Tommy
Cooper, Darek Taylor, Norman Mailer, Alan Ginsberg,
Hare Krishna, Hare Krishna

Tot el que diem és: donem-li una oportunitat a la pau
Tot el que diem és: donem-li una oportunitat a la pau

DÉU

John Lennon

(Versió diferent, cantada en viu per John Lennon).
La trobareu a YouTube:

https://youtu.be/jZWHlNco3jE

Tinc un missatge del cel,

I estic aquí per dir-vos,

que aquest missatge, té a veure,

amb l'amor humà,

els àngels m'el deuen haver transmès,

per a que us el faci arribar a vosaltres…

I ara escolteu-me, germans i germanes:

Déu és un concepte,

amb el què mesurem el nostre patiment.

Ho repeteixo:

Déu és un concepte,

Amb el què mesurem el nostre patiment.

(Oi que si? Això és el que fem)

No crec en la màgia,

No crec en l'I-Ching,

No crec en la Bíblia,

No crec en el Tarot,

No crec en Hitler,

No crec en Jesús,

No crec en Kennedy,

No crec en Buddha,

No crec en els mantrams,

No crec en el Gita,

No crec en el ioga,

No crec en els reis i emperadors,

No crec en Elvis,

No crec en Dylan,

No crec en els Beatles,

Només crec en mi,

I, aquesta és la realitat,

Així és!

Ho has escoltat, germà?

Tinc un concepte,

“Vanilla” era el seu nom…

Bé, podríem incloure aquí moltes altres lletres de cançons, que són un bon exemple de la PAN-ViA de Sri John: “Tot el que necessites és amor”, “Unim-nos”, “ L'amor és real”, “Lliure com un ocell”, “Mirant com giren les rodes”, “Deixa-ho estar”, “Jocs de la ment”, “karma a l’instant”, “Strawberry fields forever”, etc., però, ens limitarem a fer un breu resum esquemàtic, per tal que capteu allò que l’innocent transgressor, Sri John, el més rebel màrtir dels nostres temps, transmetia:

P de PAU

La pau és l'objectiu. Equivalent al nirvana budista o al Tao. Un estat interior i exterior de relax, calma i harmonia.

A de ALTERANT

Els alterants de la consciència serien el substitut contemporani del vi. Són substàncies utilitzades ancestralment i útils per expandir la consciència o submergir-se en l'inconscient. Alguns d’aquests alterants de la consciència serien l'ayahuasca, el peyotl, la marihuana, l'iboga, el MDMA, etc. (Substàncies, totes elles, utilitzades, des del punt de vista psico-espiritual i no des de la perspectiva de l'oci i l’escapisme irresponsable).

N-V de NO-VIOLÈNCIA

La no-violència és la tècnica o actitud vital per excelència. Útil per viure en pau i necessària per fer front als violents i als opressors, doncs, utilitzar la violència contra els violents, només té un final: la desfeta.

La no-violència, actitut pregonada i utilitzada per Mahatma Ghandi, no vol dir, manca d'acció. Al contrari: en John era un activista i no un meditador passiu d'aquells que es retiren a l'Himàlaia.

La no-violència no és fàcil de practicar, requereix el desenvolupament de les virtuts de l'equanimitat i l'auto-control, per tal de no ser arrossegat pels que fan valer la violència per oprimir, esclavitzar, enriquir-se, etc.

A de AMOR

L'amor és allò que un sent quan segueix el bon camí o via. El cor s'obre, a poc a poc, i aquest seria el símptoma i el premi.

all you need is
Love

4- Els primers seguidors de Sri John: Paul, Ringo i George

En certa ocasió, a Nova York, durant els darrers mesos abans de patir el magnicidi -o, més aviat, “linxament velat” (donat que les seves idees i activitats pacifistes, no agradaven ni a demòcrates ni a republicans) que, per cert, si ho recordeu, estaven embrancats en una guerra de neteja ideològica al Vietnam, mes pròpia del Quixot de Cervantes que d'Abraham Lincoln-, fou entrevistat per un reporter d'una coneguda revista musical. En aquella llarga entrevista, entre d'altres coses, va parlar amb amor dels seus antics amics i primers seguidors: en Paul, en George i en Ringo.

Com no disposo dels drets corresponents per publicar-la aquí, em limitaré a transcriure, de memòria, algunes parts que recordo perfectament.

Entrevistador de la revista (ER): Des que resideixes a NY, ha canviat la teva percepció dels EEUU?

Sri John (SJ): Sempre havia somniat viure a NY, probablement, influït per les pel·lícules americanes que, a Anglaterra, tothom veu en la TV o al cinema. Ara bé, viure aquí és com enfocar quelcom amb una lupa. Perds la perspectiva.

(ER): I com veuen els anglesos d'Anglaterra els EEUU?

(SJ): Els britànics estàn molt enganxats als EEUU. No gaudeixen de massa objectivitat. Els més vells, encara ploren la pèrdua d'aquella productiva colònia i els més joves, admiren, sense discernir, tot el que arriba, des de l'altre banda de l'Atlàntic (com si America fós, realment, l'únic futur possible, quan, en realitat, l'únic futur segur és la mort)… Si més no, quan, l'any 68, els components dels Beatles, vam fer un llarg retir a Rishikesh, als peus de l'Himàlaia, vaig obtenir clares revelacións al respecte de moltes coses. Una d'elles té a veure amb els EEUU.

(ER): Que et va ser revelat?

(SJ): Saps perquè els americans han fet tantes películes de "grans desastres", en la que la nació americana és destruïda o envaïda?

(ER): Patim una "paranoia colectiva"?

(SJ): No hi ha cap dubte que la patiu… I el motiu està, estretament relacionat, amb el neixament d'aquesta nació.

(ER): et refereixes a la guerra d'independència del 1783?

(SJ): no parlo de fets històrics concrets. La guerra d'independència forma part de la pel·lícula, però, només és un petit episodi violent més. Més aviat, em refereixo al genocidi comès pels colonitzadors que, com tots sabem, van exterminar i engabiar -en successives guerres-, als pobles nadius americans, (habitants naturals d'aquestes terres, per tant amb un dret natural i legítim, que va ser trepitjat, brutalment, pels europeus). És un genoci que,

per desculpabilitzar-se, alguns acadèmics americans han atribuït als colonitzadors anglesos i, d' altres, el neguen, però, en realitat, qui va exterminar aquella gent innocent i lliure, són els blancs que, fins ara, han estat liderant, aquest país.

Els d'aquí, sabeu que, vau abusar i matar, a causa dels vostres prejudicis i fam, a un noble poble que gaudia d'un dret ancestral.

(ER): Eren prejudicis i fam "europea" la que va causar tantes morts!

(SJ): Cert. Però, el colonitzador que venia d'Europa amb la seva violència, és el teu besavi. Entens? Que més dóna si és francès, irlandès, anglès, espanyol, polonès, Italià o americà. Aquells nouvinguts, se sentien culpables i, per molt que canviessin de jaqueta o de nacionalitat, sabien que havien comès un crim i, en conseqüència, sentien que eren mereixedors del càstig diví, donat que eren cristians. Aquelles persones eren els nostres avantpassats, vinguin d'on vinguin.

(ER): El vostre gurú de l'Índia, en Maharishi Mahesh, havia estudiat psicoanàlisi, oi?

(SJ): Ni idea.

(ER): Així que, en el fons, els nordamericans, colectivament, patim un sentiment de culpa, inconscient i això ens fa témer un càstig, en forma de destrucció o gran catàstrofe?

(SJ): Això sembla.

(ER): I tu creus que aquest gran càstig redentor es produirà?

(SJ): Vosaltres mateixos, inconcientment, el provocareu. L'esteu cercant…

La vostra salvació, curiosament, rau en l'esperit hippy que fou neutralitzat -amb heroïna-, per l'administració nord americana, a finals dels 60. Si reviu, transformarà la violència característica dels habitants d' aquí, en amor, pau i penediment -pels fets del passat-, i es produirà una autèntica sanació colectiva, molt alliberadora.

(ER): Sería bonic, però dubto que tal cosa arribi a passar.

(SJ): Probablement, no passarà, donat que, els que ostenten el poder i la violència "legalitzada", són els més ferotges enemics d'allò que és raonable, guaridor i amorós… Obeir-los i creure les seves "mentides oficials", és anar en contra d'un mateix i del propi poble americà.

(ER): La situació no canviarà mentre es perpètui la falsa idea, que els culpables del genocidi, foren "uns altres" o que els nadius eren uns "salvatges" (i que, tal cosa, justifica que fossin "civilitzats" -en contra de la seva voluntat-, pels nouvinguts que, com tothom sap, eren "superiors" en tot).

(SJ): Si, malauradament, aquestes són les idees boges dels supremacistes blancs… Similars a les dels nazis!

(ER): Buffff! Canviem de tema, si us plau!

(SJ): Tu ets qui fa les preguntes. Jo em limito a dir el que m'ha estat revelat.

(ER): Ok… Tornem a en Paul, en George i en Ringo, val?

(SJ): Com vulguis.

(ER): Molts diuen que el veritable guia espiritual dels Beatles, en realitat, és en George i que, gràcies a ell, vau viatjar a la India. Tu què en penses?

(SJ): En George es a qui més veig, darrerament. És un gran i estimat amic. Passo molt d'aquesta dèria humana que, obssessivament, cerca establir qui és el líder i qui és l'ovelleta manipulada.

La gent ha de descobrir que no hi ha mestre millor o més elevat. Tots som mestres d'algú i aprenents d'algú altre…

Saps qui són els mestres dels grans guies espirituals?

(ER): Qui?

(SJ): Els animals.

(ER): Et refereixes als gats i els gossos?

(SJ): Clar.

(ER): No ho veig massa clar.

(SJ): No intentaré convencer-te, doncs, no ho aconseguiria… A mes, potser no havia d'haver dit res. Ara, en la teva revista, explicaràs que sóc un extravagant.

(ER): Molta gent ho pensa.

(SJ): Tu creus que Jesucrist estava totalment sol en el desert? o que Buda estava totalment aïllat, sota l'arbre de bodhi (ficus religiosa), quan es va il·luminar?

(ER): No ho sé.

(SJ): Que hi ha a la natura, a mes d’arbres? Pensa-hi…

(ER): Si. Ja hi pensaré, gràcies.

(SJ): Sabies que les legendes budistes expliquen que una cobra va protegir al futur Buda, mentre meditava?

(ER): No. Ho sento, sóc ateu.

(SJ): Els budistes tampoc creuen en Déu.

(ER): T'has fet budista, ara?

(SJ): No m'agrada cap religió que faci costat als poders terrenals. Si mes no, la literatura budista té un gran interès.

(ER): A mi m'agraden les dones, el rock i els cotxes. No he llegit cap llibre que tingui relació amb el tema religiós. La meva mare és evangelista. Ho va intentar, però no en va treure res de mi.

(SJ): La religió és un “muntatge”, un negoci, un somni, que s'ha de conèixer a fons o es converteix en una mena de cúmul d'informació i un ritus, que la ment s'empassa sense discernir. Llavors esdevé superstició. I té la virtut de capturar la ment, en comptes de lliberar-la.

(ER): Si, si…

(SJ): L'alliberament és l'objectiu real de tota religió. Però n'hi ha poques que assoleixin aquesta lloable i difícil fita. És més, hi ha vies espirituals i mestres -considerats heretges o outsiders-, que faciliten molt millor, l'objectiu de l'alliberament.

(ER): He llegit que la P.A.N-V i A está a favor de l'utilització de certes substàncies alterants de la consciència. Com es menja això? No són les drogues adictives? Alliberen realment algú?

(SJ): Aquest és un tema molt delicat i difícil de tractar, doncs pesa un gran prejudici social sobre qualsevol substància alterant de la consciència que no sigui l'alcohol o el tabac.

La nostra cultura desconeix i malutilitza les plantes o substàncies que són considerades sagrades en altres cultures. En el meu parer, els psicotròpics són útils, només si s'utilitzen per guarir; guarir un càncer o guarir la ment, tant se val. No estic a favor de l'utilització purament lúdica. Penso que, ni tant sols l'alcohol hauria de ser utilitzat -tal com passa actualment-, per divertir-se o autodestruir-se un mateix. L'alcohol ha de ser utilitzat per guarir, el mateix que la marihuana, el peyotl o l'ayahuasca… Ampliar la consciència és iluminar parts fosques de l'inconscient. És un procés guaridor que, per exemple, l'ayahuasca assoleix, si es consumeix adequadament i amb la guia i supervisió d'un coneixedor de la substància i dels seus efectes.

(ER): Un xaman?

(SJ): Xaman, bruixot, medecine man… Digues-li com vulguis.

(ER): Se sap que, durant la primera època dels Beatles, prenieu moltes pastilles.

(SJ): Si, speed, amfetamines… I fumavem i beviem tal com fan molts joves suïcides, d'avui… Afortunadament, allò va quedar enrere i cap de nosaltres ha patit cap mal.

5- Viatge a l'India

(Continuarà)

Barcelona 1963

